

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

9 mei 2017

WETSONTWERP
houdende maatregelen in de strijd
tegen de fiscale fraude

AMENDEMENT

Zie:

Doc 54 **2400/ (2016/2017):**
001: Wetsontwerp.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

9 mai 2017

PROJET DE LOI
portant des mesures de lutte
contre la fraude fiscale

AMENDEMENT

Voir:

Doc 54 **2400/ (2016/2017):**
001: Projet de loi.

Nr. 1 VAN DE HEER VANVELTHOVEN

Art. 7

Het voorgestelde artikel 52bis, § 1, tweede lid, 6° vervangen als volgt:

“6° een onderbouwde inschatting van de btw die verschuldigd zou kunnen zijn door de beslagene, op grond van de beschikbare inlichtingen;”.

VERANTWOORDING

Volgens het ontwerp kan het beslag enkel worden gelegd voor zover er effectief een btw-schuld bestaat. Die voorwaarde is strenger dan in de oorspronkelijke tekst en verzwakt de maatregel tegenover de bestaande versie. De voorgestelde tekst dreigt ook te leiden tot veel discussie bij de toepassing en hij zal aanleiding geven tot betwistingen.

In *Fiscale actualiteit*, n°15 van april 2017 schrijft Mark Delanote van de UGent daarover: *“Onder de nieuwe procedure is het dus wel duidelijk vereist dat er – om bewarend beslag te kunnen leggen – effectief een btw-schuld moet zijn die “zekere” is. Het bedrag moet daarenboven vaststaand zijn, of (minstens) vatbaar zijn voor een “voorlopige raming”. Dergelijke formulering kan mijns inziens wel leiden tot de nodige toepassingsperikelen. (...) Bij een betwisting lijkt een bewarend administratief beslag dus niet zo voor de hand liggend.”.*

De auteur argumenteert dat de vereiste van een zekere en vaststaande schuld (of minstens van een voorlopige raming vatbare schuld) beter zou worden geschrapd: *“De verplichting voor de fiscus om de schuld accuraat en onderbouwd in te schatten, lijkt dan ook een beter alternatief dan de vereiste dat er effectief sprake moet zijn van een ‘zekere en vaststaande schuld’”.*

Peter VANVELTHOVEN (sp.a)

N° 1 DE M. VANVELTHOVEN

Art. 7

Remplacer l’article 52bis, § 1er, alinéa 2, 6°, proposé, par ce qui suit:

“6° une estimation, s’appuyant sur les informations disponibles, de la TVA qui pourrait être due par le saisi;”.

JUSTIFICATION

Selon le projet de loi, la saisie ne peut être effectuée que s’il existe effectivement une dette TVA. Cette condition est plus stricte que dans le texte initial et elle déforce la mesure par rapport à la version existante. Le texte proposé risque de causer de nombreuses discussions lors de son application et donnera lieu à des contestations.

Dans *Fiscale actualiteit* (n° 15, avril 2017), Mark Delanote, de l’université de Gand, écrit à ce sujet: *“Dans la nouvelle procédure, il faut donc – pour pouvoir procéder à une saisie conservatoire – qu’il y ait effectivement une dette TVA “certaine”. Elle doit en outre être liquide ou (au moins) se prêter à une “estimation provisoire”. Une telle formulation pourrait bien, à mon sens, entraîner des problèmes d’application. (...) En cas de contestation, une saisie administrative à caractère conservatoire ne paraît dès lors pas aussi évidente que ça.”* (traduction).

L’auteur poursuit en indiquant qu’il vaudrait mieux supprimer la condition de dette certaine et liquide (ou du moins susceptible d’une estimation provisoire): *“L’obligation, pour le fisc, d’évaluer la dette de manière précise et sur la base d’éléments à sa disposition semble dès lors une meilleure option que la condition imposant l’existence effective d’une “dette certaine et liquide”* (traduction)